

I dag inleds Folkpartiets riksmöte i Örebro

Med en åldrande befolkning behöver vi arbetskraftsinvandring

Inför det kommande valet till Europaparlamentet den 25 maj är det nu många som tycks vilja snedvrider debatten om EU:s fria rörlighet för oss EU-medborgare. Detta trots att denna utgör ett av de viktigaste elementen i Europasamarbetet.

Valåret 2014 började med Storbritanniens premiärminister David Camerons utspel om att inskränka den fria rörligheten för medborgare från framför allt de nyare medlemsländerna Rumänien och Bulgarien. Han sade sig vara orolig för att Storbritannien utnyttjas av "sociala turister" som vill utnyttja det brittiska välfärdssystemet.

Någon månad senare folkomröstade Schweiz om att begränsa "massinvandringen" från EU. Med en så knapp marginal som bara tiondelar av en procent vann ja-sidan, i ett land där 69 procent av EU-invandrarerna är högkvalificerad arbetskraft. Även här byggde argumenten på oron för välfärdsturism.

I Sverige finns också en debatt om att begränsa arbetskraftsinvandringen. Detta motsätter vi oss bestämt. Vi menar att Sverige ska fortsätta att driva en liberal arbetskraftspolitik i EU och tydligt stå upp mot dem som vill stänga gränserna. Många politiker vill nu plocka billiga poänger genom att måla upp en negativ bild av arbetskraftsinvandrare.

Cecilia Wikström
Europaparlamentariker (FP)
m fl om EU

Det står klart att ett fungerande Europa med öppna dörrar mot omvärlden är nyckeln till vår välfärd.

Sanningen är dock att de allra flesta som flyttar från ett EU-land till ett annat gör det för att arbeta, inte för att leva på bidrag. Dessa personer bidrar i hög grad till ekonomierna och välfärdssystemet i de länder där de arbetar. Många europeiska länder har en demografi med en åldrande befolkning och de skulle helt enkelt inte klara sig utan arbetskraft från andra länder, detta gäller inte minst Tyskland, som inom kort kommer att behöva uppemot fem miljoner arbetskraftsinvandrare bara för att upprätthålla dagens välfärd.

I vissa länder finns utbild-

PERSONAL SÖKES. En lapp på ett fönster till en restaurang som letar efter arbetskraft.

Arkivfoto: Tomas Oneborg / TT

dade men arbetslösa människor, i andra länder finns arbetstillfällen men ingen personal. Genom den fria rörligheten blir den europeiska arbetsmarknaden flexibel och det blir lättare att matcha utbud och efterfrågan. Den tillväxt som skapas gynnar alla och bidrar till både Sveriges och EU:s tillväxt.

EU:s gemensamma inre marknad är inte ett smörgåsbord där vi kan välja de bitar som passar oss bäst. Unionens fyra friheter för människor, varor, tjänster och kapital är oskiljaktiga

och fungerar komplementärt till varandra på den inre marknaden.

Vi står upp för rätten för alla EU-medborgares rätt att röra sig fritt i alla medlemsländer. Börjar vi införa begränsningar och undantag är vi ute på mycket halis och riskerar att ta rejäla kliv bakåt i vår gemensamma utveckling.

Det står klart att ett fungerande Europa med öppna dörrar mot omvärlden är nyckeln till vår välfärd. Trots att EU:s befolkning bara utgör sju procent av

världens befolkning så står vi för mer än tjugoprocent av den samlade utrikeshandeln, vilket gör oss till världens starkaste handelsområde.

Genom gränsöverskridande samarbete i Europa har vi lyckats riva handelshinder som gör det enklare för företag att erbjuda sina varor och tjänster i alla medlemsländer. Vi sammanför världsledande forskare i europeiska länder i gemensamma EU-finansierade forskningsprojekt, allt för att bidra till att lösa

morgondagens utmaningar inom forskningsområden som medicin och energi.

Vi folkpartister, som den här helgen samlas i Örebro, ser möjligheterna i det europeiska samarbetet. I globaliserings-tid är inget land framgångsrikt på egen hand. Det är tillsammans som vi är starka!

CECILIA WIKSTRÖM
Europaparlamentariker (FP)

MARIT PAULSEN
Europaparlamentariker (FP)

OLLE SCHMIDT
Europaparlamentariker (FP)

En samtyckeslagstiftning är en tydlig signal från samhället

Sexuellt självbestämmande är en grundläggande mänsklig rättighet - i teorin. Tyvärr ser inte verkligheten ut så i världen, i Sverige eller i Örebro. Den som utsätts för en våldtäkt i Sverige har i dag mycket små chanser att få gärningsmannen fälld. Eller att ens få fallet prövat i domstol. De flesta utredningar av anmälda våldtäkter läggs ner i brist på bevis.

År 2010 anmäldes över 4 000 våldtäkter på kvinnor över 15 år i Sverige. (Bara 166 offer under samma år var män). Av drygt 4 000 våldtäktsanmälningar gick bara 313 fall till domstol. Rätten frikände sedan en tredjedel av gärningsmännen.

Det är resultatet av en lagstiftning och en kvinnosyn som inte ger kvinnan rätt att bestämma över sin kropp.

Martha Wicklund
Hans Holberg
Vänsterpartiet Örebro

Det borde vara en självklarhet att ingen får röra en kvinnas kropp om hon inte på något sätt har visat att hon vill det. För de flesta är det nog en självklarhet att man inte har sex med någon utan att den personen på något sätt, med ord eller rörelser, visar att hen vill ha sex. Men i vår lagstiftning är det inte så.

Enligt svensk lag i dag är det tillåtet att ha sex med en person även om hen inte på något sätt visar att hen är intresserad av sex. Det måste ha förekommit våld, hot eller ett otillbörligt utnytt-

jande av att offret befunnit sig i en särskilt utsatt situation, för att en gärning ska betecknas som våldtäkt. En kvinna som blir våldtagen måste alltså göra så mycket motstånd att hon senare kan bevisa att hon har utsatts för tvång. Samtidigt som hon förstås inte vill provocera fram ännu allvarligare misshandel. Knappast en lätt avvägning att göra under en pågående våldtäkt.

Det finns gott om forskning som visar att kvinnor ofta stänger av känslor och blir passiva när de utsätts för övergrepp. Den forskningen tar lagstiftningen i dag ingen hänsyn till. I dag signalerar lagen att det är fritt fram att använda sig av en kvinnas kropp så länge hon inte gör motstånd.

Ändå finns det ett obegripligt hårt motstånd mot

en samtyckeslagstiftning i Sverige, det vill säga mot en lag som skulle dra gränsen för tillåtet sex vid att de inblandade personerna gett samtycke till det som sker.

Motståndarna till en sådan lag hävdar bland annat att förbudet inte skulle leda till fler domar. Det är möjligt att så är fallet, men målet med att ändra sexualbrottslagstiftningen är inte i första hand fler fällande domar - utan färre sexualbrott.

Motståndarna är också märkbart förtjusta i att påtala att en lagförändring inte skulle vara nog. De säger att det som krävs är en attitydförändring, mer upplysning, mer utbildning och allt vad det kan vara. Självklart är det så. Men det ena utesluter inte det andra.

Lagar och regler är norme-

rande och sänder en tydlig signal till samhället om vad som är och inte är accepterat. Det är på det sättet vi ska använda lagarna. Lagstiftningen kring barnaga och sexköp brukar lyftas upp som två bra exempel på detta. Innan dessa lagar infördes fanns också ett massivt motstånd och motståndarnas argumentation liknade den nuvarande kring samtycke. Man menade att det inte skulle förändra något, att ytterligare åtgärder behövdes eller att samhället inte skulle lägga sig i.

I dag ser vi hur båda dessa lagar - särskilt lagen mot barnaga - har satt mycket tydliga spår i människors rättsmedvetande och moraluppfattning. Vänsterpartiet menar att en samtyckeslagstiftning är en nödvändig signal från samhällets sida. En signal

om att våldtäkt i samhällets ögon är ett oacceptabelt brott och ett oacceptabelt beteende. En sådan lag skulle skapa en ny norm som innebär att män måste inse sitt ansvar. Det behöver inpräntas att det ska finnas ett klart ja till sex innan detta sker.

MARTHA WICKLUND
Ordförande Vänsterpartiet i Örebro

HANS HOLBERG
Ordförande Vänsterpartiet i Örebro

NA förtydligar

I gårdagens NA hade vi en debattartikel med rubriken "Elva kyrkliga företrädare skriver om våld i nära relationer". Men tre av företrädarna representerade muslimska och inte kyrkliga samfund. Och Lars O Molin var med som undertecknare i egenskap av ordförande i det interreligiösa och interkulturella rådet.